

Balada o maléru jednoho učitele

Učitel přizná, že jak dál, už neví
má doma ženu, syna jedináčka
v posteli ale skončil jisté Evy
život je rázem jako bramboračka
„Tady je fotka – je to moje žačka
Osmnáctiny, doufám, neoslaví
nemohu za to, měla volné mravy
svedla mě, mrcha, s tetováním dráčka“
Muž mlčky kývne. Problému ho zbaví
Najatý vrah spoušť bez rozpaků mačká

„Drží mě v šachu, chová se jak prevít
čeká mé dítě. Nachytala ptáčka
Může mě zničit. Víím, že nepoleví
mám dobrou práci. Mé jméno je značka
Říkám vám rovnou – žádná zabijačka
stačí dvě střely – do hrudi a hlavy“
Klientův pohled je tak naléhavý
řekne, kde Evka čeká na miláčka
Bude to v parku, když je večer tmavý
Najatý vrah spoušť bez rozpaků mačká

Pachatel žádnou lítost neprojeví
Utrousil jenom: „Klídek, to je hračka“
Vyřídí, co má, vždycky bez prodlevy
ať je to dáma, nebo prodavačka
dělník či právník, který střídá sáčka
Vidí ji, čeká. Zatím nepozdraví
Blondýnka píše na mobilu zprávy
asi, že dnes to byla zabíračka
Zamíří na ni – už se neupraví
Najatý vrah spoušť bez rozpaků mačká

Blondýnka padá. Výstřih měla žhavý
Eva je mrtvá. Nebyl to ten pravý
Třídni se zvedl, když doprala pračka
Obejme ženu, jež ho jinak dáví
Najatý vrah spoušť bez rozpaků mačká

Že je vskutku po ní...

Ač kypí zdravím, jen pár dní jí zbývá
lze říci, že jí vlastně hrana zvoní
najat jsem, aby nebyla dýl živá
ten, kdo mě platí, slzu neuroní
Neříkám, že mě tahle práce voní
Musím však přiznat, že mě vcelku vzruší
že sejmu ženskou – prodám peklu duši
Ta, co to žádá, přímo zažadoní
Řekla mi rovnou, tvrdě bez retuší:
„Hlavně se přesvědč, že je vskutku po ní“

Žárlivá žena bývá pěkně mstivá
vztah o třech bodech je dost nesynchronní
Vidím, jak cíl můj na mě teď se dívá
pro věci v kufru koketně se skloní
Do vozu sedne, jenž má spoustu koní
v červených šatech jí to sakra sluší
básník by o ní psal jak o Venuši
vím, že je matkou, porodila vloni
Smrt je již blízko, aniž něco tuší:
Přesvědčit mám se, že je vskutku po ní

Vystřelím pětkrát. Byla oběť chtivá?
vyplavil se mi všechn serotonin
Krev z její hrudí s barvou šatů splývá
nebe se rázem značně zakaboní
Viděl jsem úsměv – již nic nedohoní
Cítil jsem, jak jí srdce mocně buší
Zabít ji bylo nějak jednodušší
než jsem si myslil – trochu monotónní
Mít pět ran v hrudi existenci zruší:
Přesvědčil jsem se, že je vskutku po ní

Vlastně jsem čekal zápas mnohem tužší
Smrť přišla rychle. Někoho snad zkruší
Tvář už si rukou mrtvá nezacloní
Umřela mladá, dřív, než snědla sushi
Přesvědčil jsem se, že je vskutku po ní

Chci, ať mě bodne...

„Nehledám vůbec žádný vztah a
myslím, že nemám přání lichá
chci jednu noc, kdy ležím nahá
a kdy mé tělo slastně vzdychá“
Představili se: On je Michal
žena má jméno Veronika
prý tohle často nepodniká
Sex jedné noci – pak být zticha
touží, ať hrotem do ní vniká:
„Chci, ať mě bodne, kdo mě píchá“

Viděla, jak muž ihned váhá
nemohla říct, že nepospíchá
„Běží mi čas a hledám vraha
chci, ať má snacha k hlíně čichá
mrcha se vůbec neostýchá
kurví se“, žena zanaříká
„Vezmi si, tady, ostrá dýka
zničí ho, žene zášť ji, pýcha
Máš ve mně cíl i zákazníka:
„Chci, ať mě bodne, kdo mě píchá“

„Já vím, jak dusí tě tvá drahá
do kšeftů se ti velmi míchá
také vím, s kým se zrovna tahá
Může být pozdě honit bycha
Hrozí ti zánik, dokud dýchá
chceš ztratit dcerku?“ – ještě říká
„Střelím ji třikrát“, dál mu tyká
„a ty pak probodneš nám břicha
Mně a mé snaše – jen ať pyká:
Chci, ať mě bodne, kdo mě píchá

Líbej mě, buď tím, kdo mě svlíká
Otevři ránu, ať krev stříká
Vraz nůž v hrud', dokud nezasychá
Exploze v srdci. Pro mě klika
Chci, ať mě bodne, kdo mě píchá“

Nic než smrt...

„Nehledám sex, chci se sebou být jen jednou“
mladíka dívka ihned ubezpečí
je velmi hezká – a ti dva si sednou
vědí, co chtějí. Žádné velké řeči
„Toužím si užít – ale ne být něčí
uděláš mi to“, její hlas je vřelý
prý bude trpět strašně, neumře-li
„Život je pro mě pouze nebezpečí
tak hledám vraha, co je obezřelý“
Nic než smrt, řekla, ji prý nevyléčí

Doufal, že najde mrchu bezohlednou
která však přitom silně nahlas ječí
a teď má slíbit, dříve, než se zvednou
že bude mrtvá či v smrtelné křeči
poté, co on jí věnuje svou péči
Jaké že téma jenom otevřeli?
„Nebudeš nikdy vůbec podezřelý
zbraň už mám – takže, ta tě neusvědčí“
Chvilíčku se ti dva o něčem přeli
Nic než smrt, řekla, ji prý nevyléčí

Tak už ji líbá, žhavou, neposednou
za chvíli nad ním, celá nahá, klečí
nemyslí na nic, všechno je jí jedno
chtivě svou pochvu sune k jeho meči
Oběma, zdá se, tento kontakt svědčí
Vrchol však bude vskutku neotřelý:
Přes polštář dvakrát do hrudi ji střílí
Předtím mu šeptla, že mu za vše vděčí
Náhle si přijde zvláště osiřelý
Nic než smrt, řekla, ji prý nevyléčí

Řadí se k lidem, co jsou vyhořelí?
Extáze přešla. Knihu uzavřeli
Mrtvola chladne. Kdopak pro ni brečí?
Extrém je vždycky nějak nabubřelý
Nic než smrt, řekla, ji prý nevyléčí

Nebude z ní vdova...

Blondýnka, třicet, pochopila záhy
k čemu že míří klientčina slova
Jejího muže sbalí bez námahy
Má, hajzl, chcípnout, jak že se k ní chová
Došlo jí, že ho nikdy nepřiková
„Tvá žena velmi o tvoji smrt stojí
proto jsme nyní u mě na pokoji
mám tě zde zabít – jsem tvá osudová
chce tvoje prachy – rozvodu se bojí
Tvá žena doufá, že z ní bude vdova“

Překrásná dívka patří mezi vrahy
střelnou zbraň vždycky v spodním prádle schová
Její cíl leží před ní zcela nahý
ona ho ale nechce zamordovat
Doposud byla zcela zásadová
Vyspí se s terčem – pudy uspokojí
možná, že šlo by přirovnat ji k stroji
Vražda již dávno není pro ni nová
poprvé ji však k muži něco pojí:
„Z tvé ženy nikdy nestane se vdova“

„Zaplat' mi sumu, kterou mi, můj drahý
nabídla ta, co chce tě obětovat
Zabila jsem pět chlapů bez výstrahy
dneska jsem měla udělat to znova
Ty se však živý vrátíš ze hřbitova
tobě ta mrcha funus nevystrojí
Jako by měla jméno na náboji
To ty ji – ona tebe nepochová
střelím ji třikrát, aniž dojde k boji
Zavraždím ženu, jež chtěla být vdova“

Pistole štěkla. Výstřel zazněl trojí
Otvory v hrudi nic již nezahojí
Tady ta běhna děti nevychová
Obličej jiní skryjí pod závoji
Mrtvá je žena, co chtěla být vdova...